

2. 1/43

Příspěvek k diagnostice a terapii DEMODECOSIS

(dokončení)

Příprava vzorku pro mikroskopii.

Kožní seškrabky se skalpelem setrou s papíru do zkoumavky, jež je naplněna asi 10 ccm 20 proc. KOH ve vodě. Zkoumavka i s obsahem postaví se pak na tři minuty do vodní lázně ve varu. Louh rozpustí maz a hrubé součástky, jako zbytek srsti a epidermis se rozvaří. Tím se uvolní paraziti a tekutina se vyjasní. Zkoumavka se pak protřepe a vše se centrifuguje. Jasná tekutina s vrchu se sleje a veškerý sediment se skleněnou tyčinkou vybaví po kapkách jednotlivě na podložní sklíčka. Každá kapka přikryje se krycím sklíčkem. Prohlíží se objektivem 2/3 postupně všechna pole každého sklíčka, takže se prakticky detailně vyšetří celý sediment. Někdy se provádí hromadný vzorek tím, že několik seškrabků z různých míst téhož koně se smíchá. Jindy, zvláště při kontrole léčení je důležité přesně určití místo na kůži, s kterého byl parazit zjištěn.

Pokusný případ 1.

Kůň, světlekaštanový hnědák, valach, bez odznaků, asi desetiletý, 163 cm vysoký, byl přiveden na ošetřovnu s anamnesou, že občas otírá zadek a ocas o stěny boxu.

Klinické vyšetření: Na kůži dosti dobře živého koně v krajině hýždě, blíže kyčelního hrbolu srst je z části odělá, u kořene ocasu je místo velikosti dlani bez srsti, kůže tam jest ztlustělá se sníženou elasticitou a je pokryta propotkem, který na okrajích je vlhký a blíže středu zasychá v šupiny. Po škrabání v okolí místa kůň vykazuje pocity svědění. Další kožní změna u téhož koně je oboustranná v krajině bederní a na slabíně těžé strany. Kůže je hrubší a na povrchu prominují uzlíky velikosti špendlíkové hlavičky až vikve, které na pohmatu jsou tuhé, takže kůže se jeví hrbolatou. Teplota těla 37,8° C, 34 pravidelných dobře hmatných tepů, dech silný ve dvanácti tazích v minutě. Cirkulační a dýchací aparát beze změn, ostatní ústrojí nevykazují klinicky chorobných příznaků. Bylo vysloveno podezření z prašiviny a uvedený kůň a oba další ze sousedních boxů (podezřelí z nakažení) izolováni v kontumační stáji. Stání po všech třech zvířatech po spalení steliva bylo ihned desinfiko-

váno, stejně jako čistící potřeby, postroje a houně. Z nemocného zvířete odebrán vzorek a zjištěn Demodex follic. var. equi. Současně odeslán vzorek seškrabků z kůže, z krku a kořene ocasu do armádní vet. laboratoře v A. s přípisem, jelikož je to nařízeno voj. předpisy. V našem případě to bylo výhodné pro kontrolu výsledků z této a naší laboratoře. Onemocnění počalo 17.11.1941, číslo koně 226.

19.11.1941 odpověď z A.: Demodex pozitivní. Všechna tři zvířata ošťihána a nařízeno je pozorovati po tři týdny bez zavedení léčení. Zvířata přikrmována mrkví, důkladně kartáčována a hřebilkována.

3.12.1941 odebrán vzorek seškrabků z nemocného koně, výsledek z naší laboratoře negativní.

8.12.1941 zvíře se kouše na slabínách a hrudníku. Ztráta srsti nepokračuje. Uzlíky nejsou vyznačeny. Za to stále jsou pozorována místa, kde se zvíře kouše.

21.12.1941 svědění zůstává, kůže tužší.

22.12.1941 odeslán vzorek do A. Odpověď: Demodex pozitivní z krku a zádi.

30.12.1941 zavedeno léčení. V našem případě byla pokládána za vhodnou terapii t. zv. ruská metoda, která se osvědčila při léčení prašiviny. Spočívá v natírání celého zvířete (hlava i nohy) prvně 60 proc. roztokem Natrium-hyposulfitu ve vodě. Jakmile kůže oschne, zápětí se celý povrch zvířete natře 10 proc. roztokem obchodní kyseliny solné (H Cl).

Tím je udělána t. zv. jedna kura, která může se opakovati několikrát ve třídenních intervalech. V zimě je dobře natřítí jen půl těla zvířete a příštího dne zbytek.

30.12. provedena první kura.

4.1.1942 zaslán vzorek a přípis do A. Svědění slabší, kůže tužší.

6.1.1942 demodex pozitivní z hýždě.

12.1.1942 druhá kura ruskou metodou.

14.1.1942 zaslán vzorek do A.

16.1.1942 aplikována třetí kura léčby Na-hyposulfit a H Cl.

19.1.1942 výsledek z A.: Zád pozitivní, krk negativní.

23.1.1942 výsledek naší laboratoře: Demodex pozitivní ze zádi, krk negativní. Další léčení zastaveno, zvíře prohlédnuto velitelem vet. laboratoře z A.

30.1.1942 zavedeno znova léčení. Aplikována čtvrtá ruská kura.

3.2.1942 pátá kura ruskou metodou.

6.2.1942 zpráva pro N. Command: Všeobecný stav zvířete dobrý, není uzlíků ani svědění. Elasticita kůže zlepšena.

8.2.1942 šestá kura ruskou metodou.

10.2.1942 ve vzorku z hýždě nalezeno sedm parazitů (Demodex).

Případ 2.

Kůň čís. 140. Grošovaný bělouš, klisna, asi osmiletá, 147 cm vysoká. Při periodické prohlídce 2. pros. 1941. na levé sedlové poloze zjištěno bezsrsté a šupinami pokryté místo velikosti dlaně. Povrch nerovný, kůže hrubá, neelastická, šupiny sušší, barvy šedobílé. Nepatrná vyvolaná svědivost. V odebraném vzorku zjištěn Demodex follic. var. equi. Ostatní kůže beze změn. Učiněna obvyklá opatření jako v případě čísla 226. Případ hlášen do A. a N. Command a zaslán vzorek k vyšetření.

3.12.1941 aplikována první kura ruskou metodou.

8.12.1941 druhá ruská kura.

13.12.1941 třetí kura Na-hyposulfit + H Cl.

15.12.1941 odebrán vzorek, výsledek negativní. Zaslán vzorek do A. Místo na kohoutku pokryto tmavou srstí beze strupů a šupin, kůže elastická.

17.12.1941 výsledek prohlídky z A.: Kohoutek negativní. Kůň prohlášen za vyléčen.

Případ 3.

Tmavěkaštanový mul čís. 749, klisna asi 10 letá a 148 cm. vysoká.

7.12.1941 anamnesa je neustálé hryzní beder do té míry, že až krvácí. Mul je v dobré kondici bez příznaků jiného onemocnění. Kousání je intensivní a opakuje se v malých přestávkách. Svědění je příznačné a mul se zdá býti velmi rozrušen až rabiátní. Na bedru je vykoušaná srst v nepravdělná místa velikosti padesátihaléře, kde kůže jest zduřelá a krvácí. Místa jsou pokryta stroupky a šupinkami. Uzlíky nebo pustulky nezjistitelné. Odebrán vzorek a mikroskopicky zjištěn senný brouk (Harvest Bug). Sarcoptes i Demodex negativní. Rovněž vši nezjištěny. Mul izolován v kontumační stáji. Desinfekce provedena.

9.12.1941 kousání nezmenšeno. Nález laboratoře A.: Cizopasnici nezjištěni.

10.12.1941 ve vzorku z bedra zjištěn senný brouk. Demodex negativní. Také zde apli-

kovány tři kury léčby Na-hyposulfit + H Cl ve čtyřdenních intervalech a to 10., 14., 18., 12. Změny ošetřeny a aplikována Billrothova mast.

13.12.1941 zvíře se kouše pouze několikrát za den.

17.12.1941 kousání přestalo, změny na bedru vyhojeny.

19.12.1941 vzorek z bedra negativní. Zvíře prohlášeno za uzdravené.

Případ 4.

Kůň čís. 177, tmavý hnědák, valach, kvítek, levá zadní nad spěnkou nepravidelně bílá. Stáří 7 let, výška 141 cm. Při periodické prohlídce 11.12. na hrudníku tohoto soumara v levo, ve výši 14. a 15. žebra zjištěno holé místo velikosti dlaně nerovných okrajů. Zduřelá kůže je zde nepravidelně poseta uzlíky velikosti vikve a je neelastická. Spontánní svědění není, na poškrábání reaguje značně prohýbáním a pohyby pysků. Na povrchu promínující uzlíky vykazují šedozeleň šupinky, jež při pohmatu jeví vlhký charakter a lze z nich vytlačit šedozeleň hnis v malém množství. Odebrán vzorek a zjištěn Demodex.

Přesto, že změny byly lokalisovány na místo velikosti dlaně, provedena léčba ruskou metodou v plném rozsahu, t. j. zvíře celé ostříháno, izolováno a aplikována jedna ruská kura.

13.12.1941 nález z A.: Seškrabek kůže z hrudníku, Demodex pozitivní.

14.12.1941 aplikována druhá kura kombinovanou léčbou Na-hyposulfit + H Cl.

16.12.1941 laboratorní nález náš: Demodex zjištěn na hrudníku.

18.12.1941 třetí kura ruskou metodou.

20.12.1941 vyšetření vzorků, paraziti nezjištěni.

22.12.1941 nález lab. z A.: Kůň čís. 177, paraziti nezjištěni. — Aplikace dvouproc. Pyocetaninum caerul. v 70-proc. alkoholu.

26.12.1941 kožní změny zlepšeny do té míry, že pustulky změněny ve strupy, které zasychají a uprostřed se již deskvamují. Pod odloupanými strupy kůže je vláčná a bez propotků.

29.12.1941 uprostřed kožní změny narůstá řídká, lesklá jemná srst.

3.1.1942 vyšetření vzorku na parazity negativní.

5.1.1942 není secernace ani stroupek. Místo je difusně pokryto krátkou jemnou tmavší srstí. Kůže je vláčná a elastická. Soumar prohlášen za vyléčen.

6. 4/13
Závěr.

1) Byly pozorovány případy onemocnění demodocosis.

2) Přezkoušena diagnostická laboratorní technika na vyšetření cizopasníků a zjednodušená.

3) Při léčení kožních změn, vyvolaných Demodex follic. var. equi, a zároveň na zničení parazita použito kombinovaného léčení Na-hyposulfít a kyseliny solné, t. zv. ruské metody.

4) V případě pokusu zvířat číslo 2 a 4 tato léčba se ukázala býti účinnou. Vyléčení nastalo v obou případech během dvou až tří týdnů.

5) Případ čís. 1 ukázal výsledky naprosto neuspokojivé při našem úmyslu zničit parazita, ježto i po aplikaci šesti kur ruské léčby byla na léčeném místě kůže zjištěna nová infekce, přesto, že změny kožní samy ukázaly zlepšení.

PŘEHLED TISKU

(dokončení)

průlomovou sílu, schopnost k rychlému manévrování, překvapování a využívání úspěchů. Přichází tedy řada na „bleskovou válku“ spojení.

Úkolem rychlých vojsk bude hlavní účast v rozhodující bitvě, neboť jsou základním prostředkem k operačním pohybům. Akce tankových a motorisovaných jednotek ve velkých seskupeních proti křídům a zadním vojm protivníka dává nejlepší výsledky, jestliže vede k obklíčení a zničení jeho sil. Rychlé jednotky musí mít k tomu účelu velkou palební sílu a pohyblivost, musí také býti podporovány velkými leteckými svazky a vzdušnými vojsky.

Německá obrana bude urputná a podporována opevněními a příznivou polohou. K útoku na Evropu nestačí jen letectvo a vzdušná vojska, která nemohou držeti dobytý terén po delší dobu a nejsou schopna sama samostatných akcí většího rozsahu. Letectvo a parašutisté budou spolupracovati s rychlými zbraněmi a napomáhati jim. Vylodovací akce budou úkolem vyšších pěších jednotek, podporovaných útočnými ženisty, dělostřelctvem a těžkými tanky, a proto nebude upotřeben pro rychlé divise v počátečním období, nýbrž až po dobytí operačních základů.

Za nejvhodnější rychlou jednotku, schopnou samostatných operací, považuje pisatel armádní sbor, složený ze dvou tankových divísi a jedné motorisované divise, doplněný patřičným počtem motorisovaného dělostřelctva a protitankových zbraní.

Zajímavý přehled je zakončen tvrzením, že Německo nemůže již postavit větší počet rychlých jednotek a spojenci mohou v tom směru získati převahu, což jim dává při dobré spolupráci rychlých vojsk s letectvem možnost, aby v nastávající kampani docílili rozhodného a velkého vítězství.

W.K.: „Příspěvky pro organizaci budoucí pěší divise“.

Obsahem článku jsou úvahy, týkající se nutných změn v organizaci a výzbroji pěší divise vzhledem k jejím taktickým úkolům za nových válečných poměrů a za moderních technických předpokladů.

Údlosti posledních let ukázaly, že pěší divise nemůže při použití rychlých tanků k hromadným útokům splnit úkoly, předvídané v mírových dobách, neboť se vyznačuje malou pohyblivostí, nestačí proti tankům vésti boj na zdrženou ani boj přímý podle mírových cvičebních zásad a při útoku musí býti podporována silnými tankovými a motorisovanými jednotkami, jakož i letectvem. I k obraně potřebuje pěchota vhodnějších zbraní a dobrého zajištění křídel. K udržení dobytého území je rovněž třeba rychlých přesunů a tankové podpory. Vznikl tudíž problém motorisace celé pěchoty a přezbrojení.

Při řešení této otázky vyskytují se komplikace materiálního a hospodářského rázu, jež nelze přehlížeti. Úplné motorisaci pěchoty staví se v cestu výrobní a technické obtíže.

Autor článku analyzuje organizační nedostatky předválečné pěchoty a vyslovuje názor, že pěší divise měla mnoho lidí a málo palebných a technických prostředků, což způsobilo, že byla v boji proti tankům bezbrannou. Z toho plyne požadavek zvýšení počtu kulometů, minometů, děl, tanků a jiných zbraní, nutnost úzké spolupráce s letectvem a používání vhodné propagandy, jakož i partysánské činnosti.

Pokud se týká nového složení pěší divise, je mnoho rozdílných návrhů. Jeden směřuje ke snížení stavu do 4 praporů a k sesílení všech pěchotních palebních zbraní. Nutno však na tento návrh pohlížeti kriticky, poněvadž slabé počty pěchoty nestačí pro základní úkoly pěší divise. Autor úvah nedoporučuje tak radikální změny a navrhuje evoluční postup při provádění organizačních změn.

Podle dosavadních zkušeností osvědčily se v nynější válce vedle protitankových a protileteckých děl zejména minomety, které ničí velmi účinně kulometná hnízda, drátěné překážky a napomáhají pěchotě při útoku. Z kulometů se osvědčil lehký kulomet a v boji blízka kulometná pistole, která se výborně hodí k vyzbrojení velitelů rot a čet, motocyklistů a podavačů u obsluhy lehkých kulometů.

Společným недостатkem všech zbraní jest ještě malá rychlost. Jenom těžký kulomet, veterán z minulé světové války, může svou rychlostí nahraditi lidi. Jiné lehčí palební zbraně, ačkoliv jsou automatické, je třeba rozmnožiti.

Nelze zapomínati na plamenomety, na hojnou výbavu ženíjním materiálem a na minové detektory. Dalším významným problémem při reorganizaci pěchoty je vybavení dostatečným dělostřelctvem. Už nestačí jeden děl. oddíl na jeden pěší pluk, nýbrž je třeba jednoho děl. oddílu pro každý pěší prapor. Němci vybavují kromě toho svou pěchotu pěchotními děly lehké a těžké ráže. Je-li možno redukovati stav